

## Psalms

ties annos eius. Hic est rex cuius membra sumus. Rex christus est caput nostrum; rex noster. Dedit illi dies super dies: nisi soli istos dies in isto tempore cum fine: sed dies super istos sine fine. Habitabo inquit in domo domini in longitudine diez. Quare in longitudine diez. Quia modo est breuitas diez. Quid enim res quae finem habet breuis est: sed regis habet dies super dies: ut non diebus soli istis trahuntibus regnet christus in ecclesia sua: sed regnet cum illo sancti in diebus illis quae non habent finez. Ibi dies unus est: et multi dies sunt: quia multi sunt: diez iam in longitudine diez: quod unus dies sic intelligit. Filius meus es tu: ego hodie genui te. Unus diez dixit hodie: hunc dies non ponitur in medio inter hesternum et crastinum: nec initium eius finis est hesterni: nec finis eius est initium crastini. Nam et anni dicti sunt. Tu autem id est ipse es: et anni tui non deficit. Quo anno: sic dies: sic unus dies. Quicquid vis dicis de eternitate: id quicquid vis dicis: quod quicquid dixeris minus dicis. Sed ideo necesse est aliquid dicatis: ut sit vobis cogites quod non potest dici: Dies super dies regis adhuc annos ei. Vobis in die generationis et generationis. Generationis habet et generationis future. Generationis habet quod comparet lumen: propter quod luna nascitur: crescit: perficit: senescit et occidit. Sic sunt generationes iste mortales: et generationes regenerantur resurgentibus: et permanebimus in eternum cum deo quam non sicut luna. Sed quod ait dominus: Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regnum patris sui. Luna enim figurata in scripturis permutabilitatem habet mortalitatis ponit. Id ab hiericho descendebat ille ab hierichone qui incurrit in latrones: quod hiericho civitas vobis est hebrei: et interpretatio luna. Descendebat tandem ab immortalitate ad mortalitatem: et merito in itinere vulneratus a latronibus et semivus relictus est ille ad amorem ex quo est totum genus humani. Ergo dies super dies regis adhuc annos eius: vobis in die generationis et generationis. Generationis mortal accipio: cum generationis alterius mentionem fecisti. Cuius audi. Permanebit in eternum in conspectu dei. Secundum quod ait propter quid: Misericordiam et veritatem eius quod requireret ei: Sic et alio loco: Universa via eius misericordia et veritas regreditur testamētū eius et testimonia eius. Magnus sum de virtute et misericordia: sed breuitate permanim. Breuitas accipite quod sit veritas et misericordia: quod non par est quod dicitur est: universa via domini misericordia et veritas. Misericordia domini: quod non merita nostra attendit

## LXI

deus: sed bonitatē suā: ut pietā nobis oīa dimittatur: et virtutē eternā promitteret. Veritas autem quae non fallit reddere quod promisit. Agnoscamus beatam et nos faciamus: ut quod nobis deus exhibuit misericordiam suā et veritatem suā: misericordiam dimittendo pietā nostrā: veritate exhibendo promissa sua. Sic et nos faciamus beatam misericordiam et veritatem. Misericordiam circa infirmos: circa egentes: circa inimicos etiam nostrōs: veritatem non peccādo nec adiiciendo pietām super pietām: quoniam quod multū sibi pollicet de misericordia dei: surrexit in animū ipsi ut faciat iniustū deū: et putat quod si permanēserit pietatis et noluerit recedere ab iniustis suis: veniet ille et ibi eū positurus est ubi ponit suos suos quod ei obtemperant. Et iustū habet ut ibi te ponat pseuerantē in peccatis: ubi positurus est illos quod recesserunt a peccatis. Sic vis iniustus est: ut et deū facias iniustū. Quid vis ergo querere deū ad voluntatem tuā: Tu querere ad voluntatem dei. Quis est ergo qui habet facit nisi ex illis paucis deibus dicitur. Qui pseuerauerit vobis in finez hic saluus erit. Merito et habet misericordiam et virtutē eius quod requireret ei: Quid est ei: Sufficeret quod requireret. Quare addidit ei: nisi quod multū requirunt misericordiam eius et veritatem discere in libris eius: et cum didicerit sibi vivū: non illi: sua quoniam non quod Jesu christi: Predicat misericordiam et virtutē: et non faciunt misericordias et veritatem: sed p̄dicando illā: non vident illā. Non enim p̄dicarent illaz si non nouissent illā. Sed qui deū amat et christū in p̄dicando misericordias et veritatem ipsi: ipse illā requireret ei: non sibi: id est. non ut ipse habeat ex hac p̄dicatōe cōmoda sapientia: sed ut p̄sit membris ipsius: id est fideli bus eius cum virtute miserrando quod nouit: ut quod vivit: non iam sibi vivat: sed ei qui pro omnibus

Alia lira  
mortuus est. Misericordiam et virtutē eius quod re

psalmū dicaz  
daret ei.

Sic psallā nomī tuo deus in seculū seculi: ut reddā vota mea de die in diē. Sic psallis nomī dei: ne psalmas ad tempora. Vobis in seculū seculi psallere: Redde ei vota tua de die in diē. Quid eredde ei vota tua de die in diē: De die isto in diē illum: pseuerare reddere vota in isto die donec veniam ad illum diē: hoc est: Qui pseuerauerit vobis in finez:

Explicit tract. de ps: LX. Incipit Tractatus de ps. LXI.

D Electatio diuinorum eloquiorum et dulcedo intelligendi ubi dei adiuuante ipso quod dat suavitatem ut fratre nostra det fructū suū: et nos ad loquendum: et

## Psalmus

LXI

vos ad audiendum exhortat. Videos si ne fastidio audire: et gaudeo palato cordis viri: a quo id quod salubre est non respuit: sed cuius auiditate precipit: et utilem patinet. Loquimur ergo vobis et hodie quantum dominus donat de isto psalmo quem modo canticum. Titulus eius est. In fine predicti libri psalmus ipsius David. Ita vobis insinuatum esse quod sit librum recolo. Ex interpretatione enim hebreorum liguerit ad nos puenit. latine dicitur transilium eorum. Transiluit ergo iste qui cattat quodammodo quod transilierunt et quod transilierunt: ubi quisquis quodammodo transilierunt posuit sit: de quo spirituali quodammodo et seculo loco in tua et una: non ita respiciens ut cadat: sed ut moneat quod transiluit pigros ut sequantur et laudet locum quo transiliendo puenit. Ita enim iste transiliens super aliquid est ut sub aliquod sit: unde prius nobis insinuare voluit sub quo tutus sit: ut illud quod transiluit non sit superbie sed puerus. In quodam ergo loco munito posuit: aut.

*Expositio psalmi.*

**D**omine deo subiectum anima mea: Audierat enim: Qui se exaltat humiliabitur: et qui se humiliat exaltabitur: et trepidus ne transiliendo superbit: ne elat ex his quod infra essent: sed humiliter eo qui supra esset tantum ministris ei ruinaz inuidis quod eum transiliuisse doluerat respoudit: Non deo subiectum anima mea: Quid est quod mihi veluti transilienti quodammodo insultatione deinceps me vultis: aut seductio de cipere: Non quod ita memini supra quod sum ut oblitus sum sub quo sum: Non deo subiecta erit anima mea: Quicunque accedunt: quicunque ascendunt: quicunque transiliunt: sub deo ero non deus. Securus ergo transcedo cetera: quoniam ille me sub se tenet qui est super omnia. Non deo subiecta erit anima mea: Ab ipso enim salvare meum. Etenim ipse est deus meus et salutaris meus; susceptor meus. non mouebo amplius. Scio quis supra me sit: scio quod pertinet misericordia sua scientibus se: scio sub cuius alarum tegmine sperrem: non mouebo amplius. Agitis quodammodo vos aut quibusdam transiliens eos ipsum quibusdum dic. Agitis quodammodo vos ut mouear: sed non veiat mihi pes superbie. Ex hoc enim fit quod et in ipso psalmo seq. Nec manu per te dimoueat me: cui personat: Non mouebo amplius. Ad illud enim quod ibi dictum est: nec manu per te dimoueat me: rurideetur hoc: non mouebo amplius. Ad illud autem quod ibi dictum est: Non veniat in pes superbie: ruride hic: Non deo subiecta

erit anima mea. Ergo de superiori loco munus et tutus cui factus est dominus refugium: cui est ipse deus in locum munitionis: respicit ad eos quod transiliuit: et despiciens eos loquitur de turri ex celsa. Nam et hoc dictum est de eo. Turris fortitudinis a facie inimici. Attendeget ergo ad eos: et dicit. **Quousque apponitis super hoitem?** Insultando. opprobria iacendo: insidiando: pseguendo: apponitis super hominem onera. Apponitis super hoitem quantum potest ferre homo: sed ut ferat homo sub illo est quod fecit hoies. Quoadusque apponitis super hoitem? Si ad hoitem attendit. **Interficide omnes.** Ecce apponite: seuite: interficite omnes. **Tangit parieti inclinato et macerie impulsa.** Instate: ipellite: quoniam delectum. Et ubi est non mouebo amplius? Sed quoniam non mouebo amplius? Quia ipse est deus salutis meus: susceptor meus. Ergo hoies potestis apponere hoies super hoitem: non quod super deum qui tueat hoitem. **Interficide omnes.** Quid tantum spaciis corporis in uno hoie ubi possit interfici ab hoibus? Sed debemus intelligere per sonam nostram: per sonam ecclesie nostrae: per sonam corporis Christi. Unde enim homo cum capite et corpe suo Jesus Christus salvator corporis et membrorum corporis: duo in carne una et in voce una: et passio eius et transierit in duas in regem unam. Passiones itaque Christi non in solo Christo: immo passiones Christi non nisi in Christo. Si enim Christus intelligas caput et corpus: passiones Christi non nisi in Christo. Si autem Christus intelligas solum caput: passiones Christi non nisi in solo Christo. Si enim passiones Christi in solo Christo: immo in solo capite: unde dic quodammodo membrum eius. Paulus apostolus ut supplex quod defuit pressuram Christi in carne mea. Si ergo in membris Christi es quicunque homo: quisque hoc audis: quicquid non audis: sed tu audis si in membris Christi es: quicquid pateris ab eis quod non sunt in membris Christi: deerat passionibus Christi. Ideo addidit: quod deerat: mensuram ipsorum non superfundens. Unde ergo pateris: quicquid ex passionibus suis inferendum erat vniuersale passioni Christi: qui passus est in capite nostro et patitur in membris suis: id est in nobis suis ad coem hanc quoniam rem publicam. Nam quicquid per modulo nostro exoluimus quod debemus: et per posse virum nostrum quoniam canonem passionis inferimus: paratoria plenaria passionis omnis non erit nisi cum seculum finitum fuerit. Quousque apponit super hoitem? Quicquid passi sunt propter a sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zacharie: appositi sunt super hoitem: quod processerunt aduentum incarnationis

*Alia lira  
tutus in  
terficiens*

*Alia lira  
tutus in  
terficiens  
versus vos  
Alia lira  
i depulse*

# Psalmus

tionis christi qdam mēb:a christi: sic in na  
scēte qdā nō dū qdē pcedēte capite pcessit  
man⁹: b̄t̄ capiti cōnectebat ⁊ man⁹. Mo  
lute ḡ putare fratres oēs iustos q̄ passi sunt  
psecutionē impior⁹: etiā illi q̄ venerunt mis  
si aī dñi aduentū p̄nunciare dñi aduētu⁹  
nō p̄tinuisse ad mēbra christi. Absit vt nō  
ptineat ad mēbra christi: q̄ ptinet ad ciuita  
tem q̄ regem h̄z christū. Illa vna ē hierlm̄  
celestis ciuitas sancta: b̄ vna ciuitas vnu  
h̄z regez. Rex h̄z ciuitatis christus ē. Ip̄e  
enī dicit m̄r syo: dicit ei mat̄ s̄ bō. Mater  
enī syon dicet bō: ⁊ bō factus ē in ea: ⁊ ip̄e  
fundauit eā altissim⁹. Ille ḡ rex ei⁹ q̄ eā fuda  
uit altissim⁹: ip̄e in ea bō fact⁹ ē humillim⁹.  
Ip̄e ḡ aī aduentū incarnationis sue premi  
sit qdam mēbra sua: post q̄ p̄nunciantia se  
ventuz venit et ip̄e: cōnexus eis refert ad  
similitudinē nascentis illius: q̄ manus aī  
caput pcedēs ⁊ cū capite est ⁊ sub capite.  
De christo enī dictū est: cū laudaref excellē  
tia p̄lī p̄mi ⁊ dolerent fracti rami natu  
rales: quoꝝ adoptio inq̄ ⁊ testamēta et  
legis p̄stitutio: quoꝝ p̄es ex qb̄ christus  
b̄m carnē qui ē sup oia b̄ndictus in secula  
deus. Ex qb̄s christus b̄m carnē tanq̄ ex  
syon: q̄ bō fact⁹ ē in ea: qui christus sup  
oia deus b̄ndict⁹ in secula: q̄ ip̄e fundauit  
eā altissim⁹. Ex qb̄s christus b̄m carnem  
filius Bauid q̄ ē sup oia deus b̄ndictus i  
secla dñs Bauid. Tota ḡ illa ciuitas loq̄t  
a sanguine Abel iusti vsq; ad sanguinem Za  
charie: unde ⁊ deinceps a sanguine Johānis  
p sanguinem aploꝝ: p sanguinem martyruꝝ: p  
sanguinem fidelium christi: vna ciuitas loqui  
tur: vnuſ bō dicit: Quousq; apponitis sup  
hoiez: interficie oēs. Videam⁹ si delet⁹: vi  
deamus si extinguitis: videam⁹ si tollitis  
de frā nomen eius: videamus si nō p̄lī in  
ania meditamī dicētes: Qñ moriet⁹ ⁊ per  
ibit nomē eius. Lāq̄ parieti inclinato: et  
macerie ipulse: incubite: ipellite. Audite  
supra: susceptor me⁹ nō moueboꝝ apl⁹: q̄  
tāq̄ cumulus arene ipulsus suꝝ vt caderē  
⁊ dñs suscepit me. Uerūt̄ honore  
meum cogitauerūt repellere. Uicti  
dū interficiūt cedētes sanguini interfectorū:  
multiplicatēs fideles: cedētes his etiāz  
nō valentes occidere. Uerunt̄ honorem  
meū cogitauerūt repellere. Nō q̄ nō p̄t  
occidi christian⁹: agit vt ethonoretur chri  
stianus. Hic enī honore christianorū cor  
da torquent impior⁹. Pā Joseph ille spūa  
lis post venditionē a fratrib⁹: post transla

# LXI

tionē de patria sua ad gētes tāq̄ i egyptū:  
post humiliationē carceris: post fictionem  
false testis: postq̄ factū ē qđ de illo dictu⁹  
est: Ferrū p̄transiuit aīaz ei⁹: iā honorifica  
tus ē: iam nō ē subdur⁹ fratrib⁹ vendenti  
bus: b̄ frumenta erogat esurientibus. Uicti  
eiūs hūilitate ⁊ castitate incorruptiōe: tē  
ptationibus: passionib⁹: iā eū honoratum  
vidēt: ⁊ honorē ip̄i cogitant repellere. In  
cognitionibus q̄ppe eorū est illud: p̄ctōr  
videbit: neḡ enī nō videbit q̄n̄ non p̄t ci  
uitas abscōdi supra montē p̄stituta. Dec  
cator ḡ videbit ⁊ irascer̄ dētibus suis: frē  
det ⁊ tabescet. Latet in corde ⁊ tegi fronte  
venenū in seuiētibus ⁊ indignatib⁹. Pro  
pterea ⁊ h̄ cogitationi eorū dedit: Honorē  
inq̄t meū cogitauerūt repellere. Nō enī au  
dent vbi p̄ferre qđ cogitat̄. Optemus ill̄  
bona etiā si optāt mala. Judica illos de⁹:  
decidant a cognitionibus suis. Quid enīz  
ill̄ melius qđ utilius q̄ vt inde cadant vbi  
male stāt: vt possint ip̄i correcti dicē: Sta  
tuisti pedes meos supra petrā. Uerūt̄ co  
gitauerūt honorē meū repellere. Omēs h̄  
vnuſ an vnuſ h̄ oēs: an oēs h̄ oēs: an vnuſ  
h̄ vnuſ. Interim cum dicit. Apponitis sup  
hoiem: tanq̄ sup vnuſ: ⁊ cū dicit: Interfici  
te oēs: q̄si omnes h̄ vnuž: b̄t̄ ⁊ oēs h̄ oēs:  
q̄ ⁊ christiani oēs b̄ in vno. Quid autē illi  
diuersi errores inimici christi: oēs tātūz di  
cendi sunt: Hōne ⁊ vnuſ: Plane audeo ⁊  
vnuſ dicere: q̄ ⁊ vna ciuitas ⁊ vna ciuitas:  
vnuſ p̄līs ⁊ vnuſ p̄līs: rex ⁊ rex. Quid ē  
vna ciuitas ⁊ vna ciuitas: Babilonia vna:  
hierlm̄ vna. Quibuslibet alijs etiāz mysti  
cis nosibus appellef: vna tñ ciuitas ⁊ vna  
ciuitas: illa rege diabolo: ista rege christo.  
Intendo enī euāgeliū quodā loco et mo  
uet me: puto qđ ⁊ vos. Postea q̄s inuitati  
sunt mlti ad nuptias boni ⁊ mali: ⁊ imple  
te sunt nuptie recubentū: serui enī missi vt  
pceptū erat inuitauerūt ⁊ bonos ⁊ malos:  
⁊ ingressus ē rex respicere recubentes: ⁊ in  
uenit hoiem nō h̄item vestē nuptialeū: et  
ait illi qđ nostis: Amice quō hoc venisti n̄  
h̄is vestē nuptialez: At ille obmutuit. Et  
iussit ei ligari manus ⁊ pedes: ⁊ p̄jci eū in  
tenebras exteriores: Leuatus ē de p̄uilio  
⁊ missus ē in penas. Nescio q̄s bō in tam  
maḡ turba recubentū. Sed tñ dñs volēs  
ōndere vnuſ illū hoiez vnuſ: corp⁹ eē qđ cō  
stat ex mltis: vbi iussit eum proīci foras: ⁊  
mitti in debitas penas: subiecit continuo.  
Mlti enim sunt vocati: pauci vō electi.

# Psalmus

Quid est h: Cōuocasti turbas: veit ingēs  
 multitudo: annūciasti locut' es: multipli-  
 ti sunt sup numerū: implete sunt nuptie re-  
 cumbentia: projectus ē inde solus vnum &  
 dicas: Mlti enī sunt vocati pauci vō ele-  
 cti. Cur n̄ pot' oēs vocati: mlti electi: vn'  
 pectus: Si diceret multi enī sunt vocati:  
 & ples electi: pauci vō reprobi: in pauci for-  
 te verisimili' intelligeremus vnum illum.  
 Huc vō dicit q̄ vnum inde pectus est: et  
 subdit: Mlti enī sunt vocati: pauci vō ele-  
 cti. Qui sunt electi nisi q̄ remāserūt: Pro-  
 jecto vno electi remāserūt. Quō projecto  
 vno de mltis pauci electi: nūl qz i illo vno  
 mlti: Q̄es q̄ terrē sapiūt: oēs q̄ felicitez  
 terrenā deo p̄ferūt: oēs q̄ sua q̄runt non q̄  
 Iesu christū: ad vna illā ciuitatē ptinet q̄  
 dī babylonia mystice: & h̄z reges diabolū.  
 Q̄es aut̄ q̄ ea q̄ sursum sunt sapiūt: q̄ cele-  
 stia meditant̄: qui cū sollicitudine in seculo  
 viuāt ne deum offendāt: q̄ cauet peccare:  
 q̄s peccantes nō pudet p̄fiteri: h̄uiles: mi-  
 tes: sancti: iusti: pii: boni oēs ad vna ciui-  
 tatē ptinet q̄ regē h̄z christū. Illa enī in ter-  
 ra q̄si maior est tpe: nō sublimitate: nō bo-  
 no. Ciuitas illa p̄or nata: ciuitas ista po-  
 sterior nata. Illa enī incepit a Layn: h̄ ab  
 Abel. Hec duo corpora sub duob̄ regibus  
 agētia ad singulas ciuitates ptinentia ad-  
 uersant sibivsq̄ in fine seculi: donec fiat ex  
 cōmīxtione sepatio: & alii ponant ad dexte-  
 ram: alii ad sinistrā: dicatqz ill: Venite bñ  
 dicti p̄ris mei p̄cipite regnū: quod vobis  
 paratū est ab exordio mūdi. Illis abit: Pie  
 in ignē eternū q̄ parat' ē diabolo & angelis  
 eius. Christus enī h̄ dicit: Venite bñdicti  
 p̄ris mei p̄cipite regnū q̄d vobis paratum  
 ē ab initio mūdi: Rex ciuitatis sue victor  
 sup oīa. Illis aut̄ ad sinistrā p̄stitutis tāqz  
 ciuitati iniquorū: Ate inq̄t in ignē eternūz.  
 Nūqd separat ab eis regē: Nō. Addidit ei:  
 q̄ paratus ē diabolo & angelis eius. Intēdi-  
 te fratres: intēdite rogo vos. Belectat enī  
 me pauca adhuc loq̄ vobis de ciuitate hac  
 dulci. Gloriosissima enī de te dicta sunt ci-  
 uitas dei: & si oblitus fuero tu h̄ierlin: obli-  
 uiscat me dextera mea. Vulcis ē enī vna  
 patria & vere vna patria: sola patni: pref  
 illā q̄cūd nobis est p̄egrinatio ē. Dicā ḡ  
 q̄d agnoscatis: q̄d app̄robetis: cōmemora-  
 bo q̄d nostis: nō docebo q̄d ignorat̄. Nō  
 p̄pus id ap̄ls q̄d sp̄uale ē h̄ q̄d aiale: postea  
 q̄d sp̄uale. Jō ciuitas illa maior etate: q̄ p̄

# LXI

or natus ē Layn: & postea abel: h̄ bis ma-  
 ior fuiet mīori. Illa maior etate: ista maior  
 dignitate. Quare illa maior etate: Quia  
 non p̄us q̄d sp̄uale est: h̄ q̄d aiale ē. Qua-  
 re ista maior dignitate: Quia maior fuiet  
 mīori. Edificauit aut̄ ciuitatē Layn. sic le-  
 gim⁹ anq̄ essz vlla ciuitas in p̄mordio reç  
 humanaꝝ: edificauit ciuitatē Layn: Pro-  
 culdubio itelligas iā natos fuisse multis  
 boies ex ill' duob⁹: & ex his q̄s genuerāt: vt  
 possit esse apt⁹ & p̄gruus numer⁹ cui nomē  
 ciuitatis imponeret. Edificauit ḡ ciuitatē  
 Layn vbi n̄ erat ciuitas. Edificata ē & po-  
 stea h̄ierlin regnū dei: ciuitas sancta: ciui-  
 tas dei: et posita in sp̄ē qdā vmbre signifi-  
 catis futura. Intelligite itaqz magnū my-  
 steriū & tenete qdā p̄locut⁹ sum: nō prius qdā  
 sp̄uale: h̄ q̄d aiale: postea sp̄uale. Ideo ḡ  
 Layn p̄or edificauit ciuitatē: & ibi edifica-  
 uit vbi nllā erat ciuitas. Ut vō edificaret  
 h̄ierlin n̄ ibi edificata ē vbi nō erat ciuitas:  
 ferait ciuitas p̄mo q̄ appellabat hieb⁹: vñ  
 hiebusi. Ea capta: deuicta: s̄biecta: edifi-  
 cata est noua ciuitas tāqz destructa veterē  
 & appellata h̄ierlin visio pacis ciuitas dei.  
 Unusqz ḡ nat⁹ ex Adā: nōdū ptinet ad  
 h̄ierlin. Portat enī secū traducē iniquitas  
 penāqz peccati depurat⁹ morti: & pertinet  
 quodāmodo ad veterē quandā ciuitatēz:  
 sed si futurus ē in p̄lo dei: destruet ver⁹: &  
 edificabit nouus. Jō ḡ Layn ciuitatē edi-  
 ficiavit vbi nō erat ciuitas: A mortalitate  
 enī & a malicia q̄s incipit vt fiat bon⁹ po-  
 stea. Sicut enī p̄ inobedientiā vnius hois  
 peccatores p̄stituti sunt mlti: ita p̄ obedi-  
 entiam vnius hois iusti cōstituent multi. Et  
 oēs in Adā morimur: & vnuſqz nost̄  
 ab Adā nat⁹ ē: trāseat ad h̄ierlin: destruet  
 vetus & edificabit nouus. Tāqz deuicti  
 hiebusis vt edificet h̄ierlin dicit. Existe-  
 vos veterē hoiem & iduote nouū: Tāqz edi-  
 ficiatis in h̄ierlin & gratie luce fulgētibus di-  
 citur: Finis aliqñ tenebre: nūc aut̄ lux in  
 dñs. Alala ḡ ciuitas ab initio r̄sqz i finez  
 currit: & bona ciuitas mutatiōe malorum  
 cōdit. Et sunt iste due ciuitates p̄morte in-  
 terim: in fine sep ande: aduersus inuicē cō-  
 fligentes. Una p̄ iniqtate: altera pro iusti-  
 cia: vna p̄ vanitate: altera p̄ veritate. Et  
 aliqñ ip̄a cōmīxtio tp̄alis facit: vt qdā ptin-  
 entes ad ciuitatēz babyloniam admini-  
 strēt res ptinētes ad h̄ierlin: Et rurū qdā  
 ptinentes ad bierusalem admistrent res  
 ptinentes ad babyloniam. Difficile ali-

## Psalmus

quid promisso videor: Patientes estote donec demonstret exēplis. Quid enim in vetere p̄lo: sicut scribit ap̄ls: in figura p̄tingebat eis: scripta sunt aut̄ ad correctionē nostrā in quos finis seculi obuenit. Respice ḡ p̄lm̄ illū p̄mū positiū enā ad significandū p̄lm̄ posteriorē: et videte ibi q̄ dico. Fuerū reges magni in hierlm̄: notū est: numerantur: nominantur. Q̄d ergo iniq̄ ciues erant babylonie: et administrabāt res i hierusalē: Q̄d in fine inde separandi n̄ nisi ad diabolū ptinēt. Rursus iueniū ciues de hierusalē administrasse res q̄sdam ptinentes ad babyloniam. Hā tres illos pueros vici⁹ miraculo Habuchodonosor regni sui administratores fecit: et constituit eos sup satrapas suos: et administrabāt res babylonie ciues de hierlm̄. Respice nū cimpleri h̄ et agi in ecclia et his t̄pibus: oēs de q̄bus dictum ē: que dicūt facite: q̄ aūt faciūt facere nolite: ciues sunt babylonie administrantes rem publicā ciuitatis hierlin. Si enim nūbūl administrarēt ciuitatis hierlin: vñ q̄ dicūt facite: vñ cathedra. Moysi sedent: Rursus si ciues sunt ipius hierlm̄ q̄ regnabunt in eternū cū christo: vñ q̄ faciūt facere nolite: nisi q̄ audituri sūt: recedite a me oēs q̄ opamini int̄q̄statē: Notū est ḡ vob̄ ciues male ciuitatis administrare quosdam acr̄ bōe ciuitatis: Videam⁹ si et nūc ciues bone ciuitatis admīstrent q̄sdaz actus male ciuitati. Terrena ḡ oīs respublika q̄nq̄ vtiq̄ pitura: cui⁹ regnū transitorū est cuž veniet illud regnū de quo oram⁹: Adueni at regnū tuū: et de quo p̄dictuz ē: Et regnū ciuis nō erit finis. Terrena ḡ respublika h̄z ciues nostros administrantes res eius. Q̄ multi enī fideles: q̄ multi boni et magistratus sunt in ciuitatib⁹ suis: et iudices sunt: et duces sunt: et comites sunt: et reges sunt. Q̄d iusti et boni: nō habētes in corde nisi glorioſissima de te dicta sunt ciuitas dei: et q̄si angariā faciunt in ciuitate trāitoria: et illic a doctorib⁹ ciuitatis sancte iubentur fuare fidem p̄positis suis: siue regi q̄si precellenti: siue ducibus tāzab eo missis ad vindictā malorū: laudem vō bonorū: siue fui vt domis suis subditū sint: et christiani pagani: et fuet fidem melior deteriori ad t̄ps futurus in eternū dñatur⁹. Fuit enim isti donec trāseat iniqtas: iubent fui ferre domios iniquos: et difficiles ciues babylōnie iubent tolerari a ciuib⁹ hierlm̄: et am-

## LXI

plius obsequiorū exhibentibus q̄ si ciues essent ex ip̄a babylonia: tanq̄ implentib⁹: qui te angariauerit mille passus: vade cuž illo et alia duo. Hanc totaz ciuitatē disper sam: diffusam: permixtam alloquitur his verbis et dicit: Quousq̄ apponitis sup hominem: interficie omnes: et qui foris estis tanq̄ spine in sepibus: aut tanq̄ ligna in fructuosa in silvis: quiq̄ intus estis tanq̄ zizania vel tanq̄ palea: Omnes quotq̄ estis: separati: permitti: tolerandi: sepan di interficie omnes: tanq̄ parieti inclinato et macerie depulse. Tlerūtamen honorē meum cogitauerunt repellere. Non dire runt: sed tamen cogitauerunt. Logitae runt repellere honorem meum. Lucurri in siti. Retribuebant enim mala pro bonis. Illi interficiebant: illi repellebāt: ego eos sitiebam. Illi honorem meum cogita uerunt repellere: ego eos in corpus meum sitiebam traīcere. Bibendo enim quid facimus nisi humorem foris positum in membra mittimus: in corpus ducimus nostrū: Hoc fecit Moyses i illo capite vituli. Caput vituli magnū sacrum. Caput enī vituli corpus erat impiο in similitudine vituli manducantis fenum et terrena querentū: quia omnis caro fenum. Erat ergo vt dixi corpus impiorū. Pratus Moyses i igne misit: cōminuit: in aqua sparsit: bibendū populo dedit: et ira prophete administratio facta ē prophetie. Corp⁹ enī illud i igne mutat tribulationū: et vbo dei cōminuit. Paulatī ei desistit ab vnitate corporis et. Sic ei vestimentū ita q̄ t̄ps absumūt: et vñ quisq̄ qui fit christian⁹ sepatur ab illo populo: et quasi a massa cōminuit. Conspiriati oderunt: minutatim credunt. Et quid iam euidentius q̄ in corpus ciuitatis hierusalem ciuis imago erat populus israel q̄ baptismum traīciendi erant boies? Ideo in aqua sparsum est: vt in potū daretur. Hoc vsc̄ in finem sitit iste: currit et sūt. Multos enim bibit: sed nunq̄ erit sine siti. Inde est enim: Sitio: mulier da mihi bere. Samaritana illa ad puteum sitientem dominū sensit: et a sitiente satiata est. Sensit prior illa sitientem: vt biberet ille credentem. Et in cruce positus: sitio dixit: q̄uis illi non hoc dederint quod sitiebat. Ipos enim ille sitiebat: at illi acetuz dede runt: non vinum nouum quo implentur vteres novi: s̄ vinū vetust male vēt⁹. Bi

citur enī t' acetuz vetus veteres hoies: de  
qbus dictū ē. Non enī est ill' cōmutatio vt  
eueris hiebusis edificare hierlin. Sic et  
corp' capitiz h' vslqz in finē ab initio cucur  
rit in sit. Et quasi ei diceretur: quid in si  
ti: quid tibi deest o corpus christi: o eccl  
esi christi. In tanto honore: in tanta sub  
lumitate: in tanta celsitudine etiā in b' seculo  
q̄stituta: qd tibi deest. Implet de te quod  
p̄dictū est. Adorabunt eū oēs reges terre  
oēs gentes huent illi. Quid ḡ sitis: Quid  
sitis: Tantis popu'lō satiaris: Quos po  
pulos dicis: O're suo bñdicebant et  
corde suo maledicebant. M̄ulti vo  
cati: pauci aut electi. M̄lier fluxū sanguis  
patiēs vestis sumbrā tetigit: t' sanata est: t'  
cū miraret dñs tangentē q̄ de se senserat  
exisse vtutē sc̄z ad sanandū mulierē dixit.  
Quis me tetigit: Et admirati discipuli di  
cunt: turbe te compmūt: t' dicis q̄s me teti  
git. Et ille: tetigit me aliq̄s: tanq̄s diceret.  
Una tetigit: turbe p̄mūt. Qui solēnitatib'  
hierusalem implet ecclesias solēnitatibus  
babylonie implet theatra: t' tñ fuiūt hono  
rant: obsequiūt non solū īp̄i q̄ portant sa  
cramēta christi: t' oderūt p̄cepta christi: re  
rūentā illi q̄ nec sacra īp̄a portāt. Magani  
licz̄sint: iudei licz̄sint: honorāt: laudāt: p̄  
dicāt: b' ore suo bñdicebāt. M̄o attēdo ad  
hos: nouit ille q̄ me instruxit: corde suo ma  
ledicebāt. Ibi maledicebāt vbi honorem  
meū cogitauerūt repellere. Quid tu o idu  
thun corpus christi transiliēs eos: Quid  
tu inf h' oia: Quid tu: Besicies: nō p̄se  
rabis vslqz in finē: M̄o audies: Qui p̄seue  
rauerit vslqz in finem b' saluus erit. Qm̄ q̄  
vis abūdat iniqtas refrigescet caritas mul  
torū. Et vbi est qd trāsiliſt̄ eos: Ebi est q̄  
p̄uersatio tua in celē: Illi aut̄ inherēt terre  
nis: tanq̄s terrigenē sapuūt terrā: t' sunt fra  
spēntis cib'. Quid tu inter b': Uerūt̄ q̄  
uis h' faciāt: q̄uis h' cogitāt: q̄uis impel  
lant: q̄uis q̄si inclinato instent: q̄uis iam  
erectū sentiāt: t' honorē meuni repellere co  
gitēt: q̄uis ore suo bñdicāt t' corde suo ma  
ledicāt: q̄uis insidiāt vbi p̄fit: calūnient  
vbi p̄nt. Uerūt̄ deo subiūct̄t̄ aia mea. Et quis tanta toleret: vel aper  
ta bella: v' occultas insidias: Quis tanta  
toleret inter aptos hostes: inf falsos fr̄es:  
Quis tāta toleret: M̄uqd hō: Et si homo:  
nuq̄d a seip̄o hō: M̄o sic trāsiliui vt extol  
lar t' cadam: deo subiūct̄t̄ aia mea. Qm̄  
t' non habet ab ip̄o t' est patia mea. Que patia mea

Elia līa  
t' subiecta est

Elia līa  
lar t' cadam: deo subiūct̄t̄ aia mea. Qm̄  
t' non habet ab ip̄o t' est patia mea. Que patia mea

inter tata scādala: nisi q̄ si id qd non vide  
mus speram p̄ patiam expectam? Venit  
dolor me': veniet t' reques mea: Eleit tribu  
latio mea: veniet purgatio mea. M̄uqd n̄  
lucet aurz in fornace aurifcl. In monili lu  
cebit: in ornamēto lucebit: patia tñ forma  
cem: vt purgatū a sordib' veniat ad lucē.  
Fornax ista: ibi palea: ibi aurz: ibi ignis: ad  
hāc flat aurifex. In fornace ardet palea t'  
purgaſ aurū. Illa in cinerē vt̄t̄: a sordib'  
illud exuit. Fornax mūdus: palea inq̄: au  
rum iusti: ignis tribulatio: aurifex deus.  
Quid vult ḡ artifex facio: vbi me poit ar  
tifex tolero: iubco: ego tolerare: nouit ille  
purgare. Urdeat licet palea ad incenden  
duz me t' q̄si cōsumendū me: illa in cinerē  
vt̄t̄: ego sordib' careo. Quare: Quia deo  
subiūct̄t̄ aia mea: qm̄ ab ip̄o ē patia mea.  
Quis ē tibi iste a quo ē patia tua? <sup>Elia līa</sup> Qm̄  
ip̄e ē deus me' t' salutaris me':  
<sup>t' Quia</sup> susceptor me' nō emigrabo. <sup>t' non habet</sup> Qm̄  
ip̄e est deus meus: ergo vocat me: t' saluta  
ris meus: t' iustificat me: t' susceptor me':  
ergo glorificat me. Hic enī vocor t' iustifi  
cor: ibi aut̄ glorificor: t' inde vbi glorificor  
nō emigrabo. Neq̄ enim in pegrinatione  
mea remanebo: Est hic vñ emigrēt: b' ve  
niāt vñ nō emigrabo. Nam inqlinus ego  
sum apud te in fra: sicut oēs p̄es mei. Er  
go ab inqlinatu migrabo: de domo celesti  
nō emigrabo. In deo salutare meū  
t' glā mea. Salu' ero in deo: glōsus ero  
in deo. M̄o enim tñ saluus: b' t' glōsus:  
saluus q̄ iustus ex ip̄o ab illo iustificatus  
glōsus aut̄ q̄ nō solū iustificat': b' etiā ho  
norificat'. Etenī q̄s p̄destinavit: illos t' vo  
cauit. Vocās eos qd fecit: Hic q̄s voca  
uit ip̄os t' iustificauit: q̄s aut̄ iustificauit ip  
sos t' glorificauit. Justificatio ḡ ad salutez  
ptinet: glorificatio ad honorē. Quia glori  
ficatio ad honorē ptinet: disputare op' nō  
est. Quia iustificatio ptinet ad salutez: q̄ra  
mus aliqd documentuz. Ecce occurrit ex  
euāgelio: Erāt q̄ sibi videbant iusti: t' rep  
hendant dñm q̄ admittebat ad coniūnū  
ptōres: t' cū publicanis t' ptōrib' cōue  
scēbat. Talib' itaq̄s supbiētib' fortib' fre  
valde eleuatis: mltū de sua salute gloriāti  
bus quā putabāt nō quā tenebāt: qd respō  
dit dñs: Non est opus sanis medicus: sed  
male habētibus. Quos dicit sanos: quos  
dicit male habentes: sequitur: t' dicit. M̄o  
veni vocare iustos: sed peccatores in pe  
nitentiā. Appellauit ḡ sanos iustos: nō q̄

# Psalmus

pharisei h̄ erant: s̄ q; h̄ eē se arbitrabant: t̄ iō supbiebant t̄ medicū egrotantibus in  
 videbāt: t̄ plus egrotates medicū occide  
 bant. Appellavit tñ sanos iustos: egrotan  
 tes p̄tōres. ¶ Ut ḡ iustificarer ait iste transi  
 liēs ab ip̄o mibi ē: t̄ vt glorificarer ab ip̄o  
 mibi ē. In deo salutare meum t̄ gl̄a mea.  
 Salutare meū vt salu<sup>s</sup> sim: gl̄a mea vt ho  
 norat<sup>s</sup> sim. Hoc tūc: mō qd: Be<sup>r</sup> auxiliū  
 mei t̄ sp̄s mea in deo. Bonec p̄  
 uenā ad p̄iectā iustificatiōz t̄ salutē. Spe  
 enī salui facti sum<sup>s</sup>. Spes aut̄ q̄ videt non  
 ē spes: donec veniā ad illā glorificationēz  
 rbi iusti fulgebūt in reḡ pris sui tanq̄ sol.  
 Interi ne inter tēptatiōes: inf̄ iniquitatiēs: in  
 ter scandala: inter aptas oppugnatiōes et  
 subdolas locutiōes: inf̄ eos q̄ ore suo bfidī  
 cunt t̄ corde suo maledicunt: inf̄ eos q̄ ho  
 norem meū cogitat repellere: quid h̄: Be<sup>r</sup>  
 auxiliū mei: dat enī auxiliū certātib<sup>s</sup>. Con  
 tra q̄s certātib<sup>s</sup>: Nō ē nobis colluctatio  
 aduersus carnē t̄ sanguinē: s̄ aduersus p̄n  
 cipatus t̄ peccates. Be<sup>r</sup> ḡ auxiliū mei t̄ sp̄s  
 mea in deo. Spes q̄dū nō dū est qd̄ pro  
 missuz ē: t̄ credit qd̄ nondū videt. Lū aut̄  
 venerit: enī saluatiōz glorificatio: nō tamē  
 dū illa differūt: deseruntur. Be<sup>r</sup> enī auxiliū  
 mei t̄ sp̄s mea ī deo. Sperate in eo  
 omne cōciliū plebis. Imitamini id  
 thun: trāsilite iunūcos v̄ros repugnantes  
 vob: resistētes itineri v̄ro: odio vos haben  
 tes trāsilite. Sperate in eo oē p̄ciliū pleb.  
 Effundite corā illo corda v̄ia. Nolite  
 credere eis q̄ dicūt vobis: v̄bi ē de<sup>r</sup> v̄i?  
 Facte sunt inqt̄ mibi lachryme nec panes  
 die ac nocte: dū dī mibi quotidie v̄bi ē de<sup>r</sup>  
 tuus. S̄ qd̄ ibi dī: Hec meditat<sup>s</sup> su et ef  
 fudi sup me aiam meā. Cōmemoratus suz  
 qd̄ audio v̄bi ē deus tuus: memorat<sup>s</sup> sum  
 h̄ t̄ effudi sup me aiaz meā. Querēs deūz  
 meū effudi sup me aiaz meā: vt illū attige  
 rem nō in me remāsi. Ergo sperate in eo oē  
 p̄ciliū plebis: effundite corā illo corda ve  
 stra: dépcando: p̄fitēdo: sperando. Nolite  
 corda v̄ia retinere intra corda v̄ia. Effun  
 dite corā illo corda v̄ia: nō perit qd̄ effundit  
 sis: ille enī susceptor me<sup>r</sup>. Si suscipit: qd̄  
 times effudere. Tacta in dño curā tuam t̄  
 spera ī eu. Effundite corā illo corda vestra.  
 Deus adiutor noster. Quid timet i  
 ter susurrantes t̄ detractores deo odibiles:  
 Ubi p̄fit: palā oppugnātes: v̄bi nō possūt  
 occulte insidiātes: falso laudātes: vere ini  
 micātes. Inf̄ hos qd̄ timet<sup>s</sup>. Be<sup>r</sup> adiutor

# LXI

noster. An emulāt̄ d̄sim? Nūqd̄ fortiores  
 illo sunt: Deus adiutor n̄f. Securi estote.  
 Si deus p̄ nobis: q̄s h̄ nos: Effudite corā  
 illo corda v̄ia: trāsilite ad euz: leuantes  
 aias v̄ias. Deus adiutor n̄f. Et iā p̄stitu  
 ti in loco munito: in turri fortitudinis a fa  
 cie inimici: miseremī eos quos timebatis:  
 currere enim debetis in siti. Despicite ḡ  
 illos iā in illo loco p̄stituti: t̄ dicite: Ele  
 rutū vani filij hoīm: mendaces filij  
 hoīm. Filij hoīm vani: filij hoīm mendaces: filij  
 hoīm vt qd̄ diligitis vanitatē t̄ q̄rētē mē  
 dacū: Lū miserationē ista dicite atq̄ sp̄l  
 te: si trāsilistis: si diligitis inimicos ve  
 stros: si destruere cupitis vt edificetis: si eū  
 amatis qui iudicat in gentib<sup>s</sup> t̄ replet rui  
 nas: ita his ita dicite: nō odio hoītes: non  
 malū p̄ malo reddentes. Mendaces filij  
 hominū. In stateris vt decipiāt ip̄i  
 de vanitate ī vnū. Lerte nūlū sunt: ec  
 ce ille ē vnūs: vnū ille q̄ p̄iectus ē de turbā  
 p̄iuantiū. Cōspirant oēs tp̄alia: q̄runt q̄  
 q̄ carnales carnalia: t̄ in futurū sperant q̄  
 chiq̄s sperāt. Et si opinionū varietate in di  
 uersū: de vanitate tñ vnū sunt. Diuersi q̄  
 dem erores multiformes: t̄ regnuz ad se  
 diuisuz non stabit: s̄ simūl in oībus volun  
 tas vana t̄ mēdar: p̄tinēs ad vuū regē cū  
 quo ī ignē eternū p̄cipitanda ē: Ipi de va  
 nitate ī vnū. Et ad illos videte q̄ sit: vi  
 dete q̄ currit in siti. Cōuerit ḡ se ad illos  
 simēs eos. Nolite sperare sup̄ iniqui  
 tate. Nā spes mea ī deo: nolite sperare sup̄  
 iniquitatē. Clos q̄ nō vultis accedere t̄ trāsi  
 lire: nolite sperare sup̄ iniquitatē. Ego enī q̄  
 trāsilui spes mea ī deo. Et nūqd̄ iniquitas ē  
 apud deum: Nolite sperare super iniqui  
 tatem. Hoc faciam<sup>s</sup>: illud cogitem<sup>s</sup>: sic in  
 fidias componam<sup>s</sup> de vanitate ī vnū. Tu  
 sitis q̄ h̄ ista cogitat<sup>s</sup>: ab eis q̄s bibis pdūt.  
 Nolite sperare sup̄ iniquitatē. Vana ē iniqu  
 itas: nihil ē iniquitas: potēs nō ē nisi iusticia.  
 Occultari p̄t ad tps: vitas vici non p̄t.  
 Florere p̄t ad tps iniquitas: p̄manere non  
 p̄t. Nolite sperare sup̄ iniquitatē. Et i rapia  
 nā ne cōcupiscatis. Nō es diues et ra  
 pere vis. Quid inuenis: qd̄ pdūt. O lucra  
 damnosa. Inuenis pecuniā: perdis iusti  
 ciā. In rapia ne concupiscat<sup>s</sup>. Haup  
 sum: nō habeo. Jō rape vis: Quid rapias  
 vides: a quo rapiaris nō vides. Nesci cir  
 cuire inimicū tāq̄ leonē rugiente t̄ q̄rētē  
 qd̄ rapiat<sup>s</sup>. Preda illa quā vis rape in mu

Alia līa  
test

Alia līa  
tomis congre  
gatio populi

Alia līa  
tinetnum

Alia līa  
tidispīm

Alia līa  
ti iniquitate

Alia līa  
trapinas noī  
te cōcupiscere.

# Psalmus

scipula ē: tenes t teneris. In rapina ē ne  
 ḡcupiscas o paup: b ḡcupice in deū q pre  
 stat nobis oia abundant ad fruendū. Pa  
 scet te q fecit te. Si pascit latronem nō pa  
 scit innocentē. Pascet te qui sole suū oriri  
 facit sup bonos t malos: t pluit super iu  
 stos t iniustos. Si pascit dānandos: non  
 pascit liberādos. Ergo in rapinā noli con  
 cupiscere. Dicitū ē b paupi fortassis aliqd  
 de necessitate rapturo. Biues pcedat: nō  
 habeo ego inq̄ necessitatē rapiendi: nihil  
 mihi decit: abūdāt oia. Ettu audi. Biui  
 tie si fluāt ne apponatis cor. Ille nō  
 bz: iste bz. Ille nō qrat rape qd nō bz: iste  
 nō apponat cor in eo qd bz. Biuite si flu  
 ant: id est exundēt tāq̄ de fonte currat: ne  
 apponatis cor. Noli psumere: noli ibi te fi  
 gere: certe v̄l b time: diuitie si fluāt. Nō vi  
 des qz si ibi cor posueris: t tu flues. Biues  
 es: ecce nō ḡcupiscis adhuc h̄re: qz multa  
 babes. Audi: P̄recipe diuitibus huius  
 mudi nō supbe sape. Et qd est ne appona  
 tis cor: Neq̄ sperare in incerto diuitiarū.  
 Ergo diuitie si fluāt ne apponatis cor: nec  
 in diuitijs fidatis: nec psumatis: nec spe  
 retis: ne dicat. Ecce hō q nō posuit deū ad  
 utorē suū: b speravit in multitudine diuitia  
 rum suar̄: t p̄ualuit in vanitate sua. Ergo  
 vni filij hoim: mendaces filij hoim: Fle  
 qz rapiatis neq̄ si fluāt diuitie cor appona  
 tis: non iā vanitatē diligatis t mendaciuz  
 qrat. Biūs enī cuius ē dñs de spes ei<sup>9</sup>:  
 t nō respexit in vanitates t insanias men  
 daces. Recipe vultis: fraudē vultis face  
 re: qd assertis vt decipiatis: Stateras do  
 losas. M̄edaces enī inq̄ filij hoim in sta  
 ter t decipiāt p̄serēdo stateras dolosas.  
 Falso examie fallitis intuētes: nescitis aliū  
 esse q appendit: alium q de pondere iudi  
 cat: Nō videt cui tu appēdis: b videt qui t  
 teipm appēdit. Ergo nō fraudē: nō rapinā  
 ḡcupiscat: nō in his q habetis spē ponat  
 monui: p̄diri: aut iste idithū. Quid? Seqz.  
**Sellocut⁹ ē deus: duo hec audiui**  
 qm ptas dei est: t tibi dne miseri  
 cordia: qz tu rededes vnicuiqz bni  
 opa sua. Dixit idithū: sonuit de alto q  
 transiliuit: audiuit ibi qddā t dixit nobis:  
 Sz aliquantū in b qd nobis dixit pertur  
 bor fr̄es: t donec vobiscū pacipem: vel p  
 turbationē: vel aliquā respirationē meā in  
 tentos vos volo. Etenī psalmū ad termi  
 num durim⁹ adiuuante dñs. Post b que  
 dicturi sum⁹: nō restat aliqd qd de b vlti

Alia lru  
 t quia  
 tuxta

# LXI

us exponam⁹. Itaq̄ annitumī meū vtrū  
 possim⁹ intelligere b: t si nō potuero: et in  
 telligit aliq̄s vestrū qd ego nō possuz: gau  
 debo poti⁹ qd inuidebo. Omnino inuesti  
 gare difficile ē: quemadmodū positum est  
 p̄us. Sellocut⁹ ē de⁹: deinde cū ille sello  
 cutus ē: ego duo audiui. Si enī diceret: sel  
 locut⁹ ē de⁹: vnu b audiui: videbat par  
 tem q̄stionis hui⁹ amputauisse: vt tātūmō  
 q̄reremus qd sit sellocut⁹ ē de⁹. Nūc v̄o  
 q̄situ sumus: t qd sellocut⁹ ē deus: t qd  
 sit duo b audiui: cū ille locut⁹ est. Sel  
 locut⁹ est deus. Quid dicis idithū: Si  
 tu loq̄ris q̄ transiliueristi eos: sellocut⁹ est.  
 Ego scripturā alia p̄sulo: t dic mibi: M̄ul  
 tisarie: multis modis olim deus locut⁹  
 ē p̄ib⁹ in p̄phetis. Quid ē: sellocut⁹ est  
 de⁹: Nōne ille ē de⁹ q̄ in p̄mordio ipius ge  
 neris huāni locut⁹ est ad Adā: Nōne idez  
 ip̄e locut⁹ ē ad Layn: ad Noe: ad Abra  
 ami: ad Isaac: ad Jacob: ad p̄phetas om  
 nes: ad M̄hoysen: Unus erat M̄hoyses: t  
 quoties ad eū locut⁹ est deus: Ecce etiam  
 vnu nō sel: b sepius locut⁹ ē deus. Beinde  
 locut⁹ est ad filiū b positi⁹: Lu es fili⁹ me⁹  
 dilectus. Locut⁹ ē deus apostol: locut⁹ ē  
 oībus sc̄tis: etiā si nō voce sonāte p̄ nubē:  
 in corde tñ vbi ip̄e mḡ ē. Un ille dic. Au  
 diam qd loquaf in me de⁹: qm loq̄ pacez  
 in pplo suo. Quid ē: sellocut⁹ est deus:  
 M̄ultum trāsiliuerat iste vt pueniret illuc  
 vbi sellocut⁹ ē de⁹. Ecce breuif dixi carita  
 ti v̄re. Hic it̄ hoies hoib⁹ sepe mlti modis:  
 mltis p̄ib⁹: p̄ mltiformē creaturā locut⁹ est  
 de⁹. Ap̄d se selde⁹ locut⁹ ē: qvnu v̄bū ge  
 nuit de⁹. Iste q̄ idithū trāsiliēs eos trāsiliue  
 rat aciē mētis fortē t validā t p̄sidēti trāsi  
 liuerat fr̄a: t qcqd in terra: aerē nubes oēs  
 ex qb⁹ locut⁹ ē deus mlti t sepe t mlti trāsi  
 liuerat etiā oēs āgelos acie fidei. Erat enī  
 iste trāsiliēs nō p̄tētus frenis velut aquila  
 volās: p̄teruect⁹ oēm nebula q̄ tegit om̄s  
 terra. Biūs enī sapiā: t nebula texi oēz fr̄a:  
 pueit ad aliqd liqdū vniuersā trāsiliēs cre  
 aturā: t q̄res deū: effudēs se sup aīaz suā:  
 pueit ad p̄ncipiū: t v̄bū dei ap̄d deū: t iue  
 nit v̄m p̄ris vnu v̄bū: t v̄dit qz sellocut⁹ ē  
 de⁹. Unidit v̄bū p̄ qd facta sunt om̄ia: t in  
 quo sūl sunt oia: nō diuersa: nō separata: nō  
 ineq̄lia. Nō enī de⁹ qd p̄ v̄bū faciebat: ip̄e  
 non nouerat: si autem quod faciebat no  
 uerat: in illo erat anteq̄ fieret quod siebat.  
 Si enim non in illo erat qd siebat: anteq̄  
 siebat: vbi nouerat qd faciebat: Nō enim

## Psalmus

potes deum dicere ignota fecisse. Scivit  
utiqz de⁹ qđ fec̄. Et vbi sciuīt añqz faceret:  
si sciri nisi facta nō pñt: s̄ a factis sciri ni-  
si añ facta nō pñt: a te sc̄ ab hoie i⁹ mo fa-  
cto ⁊ in mo posito. Añqz aut fierent h̄ oia  
sciebank ab illo a quo facta sūt: ⁊ qđ sciuīt  
fecit. Ergo in vbo illo p̄ qđ fecit oia añqz  
fierēt erant oia: ⁊ cū facta sūt ibi sunt oia:  
s̄ alif hic: aliter ibi: alif in p̄p̄a natura in q̄  
facta sūt: alif in arte p̄ quā facta sūt. Quis  
h̄ explicet. Conari possum⁹: ate cū idithun  
⁊ videte. Jam ḡ vt potuim⁹ diximus: quō  
se'locut⁹ ē deus: videam⁹ quō duo h̄ au-  
diuit. Duo h̄ audiuit: forte nō ē sequens  
vt sola duo h̄ audiaret: s̄ duo h̄ iq̄t audiui.  
Quedā duo q̄ nob̄ opus ē vt dicant audi-  
uit. Audiuit forte alia m̄lta: s̄ non op⁹ ē ea  
dici nob̄. Aut enī ⁊ dñs: multa habeo vob̄  
dicere: s̄ nō potest illa portare mō. Quid  
ē ḡ duo h̄ audiui. Hec duo q̄ vob̄ dictur⁹  
sum: nō a me vobis dico: s̄ q̄ audiui dico.  
Se'locutus ē de⁹: vñ vñbū h̄ vñigenitū  
deū: in illo vbo sunt oia: qz p̄ vñbū factā sūt  
oia. Vñ vñbū h̄: ibi oēs thesauri sapie et  
scie absconditi. Vñ vñbū h̄: se'locut⁹ ē de⁹  
Duo h̄ q̄ vobis dicturus sū ibi audiui: nō  
ex me loqr: non ex me dico: ad h̄ p̄tinet au-  
diui. Amic⁹ enī spōsi stat ⁊ audit eū: vt ve-  
rū loqt̄. Audit ei eū ne loquēdo mēdaciū  
de suo loqt̄: ne diceres: quis es tu q̄ mib⁹  
dicas. Vñ mib⁹ dicens: Audiui h̄ duo: ⁊  
ita tibi loqr: qz audiui h̄ duo: q̄ etiā cogui  
qz se'locutus ē de⁹. Noli st̄ēnere audito-  
rem dicente tibi qđam duo tibi necessaria:  
eū q̄ transiliēdo vñiversā creatura⁹ puenit  
ad vñbū vñigenitū deū: vbi sciret qz se'locu-  
tus ē deus. Bicat ḡ iā qđam duo: mltuz enī  
ad nos p̄tinet h̄ duo. Qñ p̄tās dei ē: et ti-  
bi dñe miscdia. Ista sunt duo: p̄tās ⁊ mia.  
Ista plane: intelligite p̄tātē dei: intelligite  
miscdia⁹ dei. His duobus p̄tinet p̄p̄e oēs  
scripture: ppter h̄ duo p̄p̄e: ppter h̄ duo  
priarche, ppter h̄ let: ppter h̄ ip̄e dñs no-  
ster Jesus ch̄st⁹: ppter hec apli: ppter hec  
annūciatio oist celebratio vbi dei i ecclā.  
prop̄ h̄ duo: ppter p̄tātē dei ⁊ miscdia⁹.  
P̄tātē eius timete: miscdia⁹ ei⁹ amate: nec  
sic de miscdia eius p̄sumatis vt p̄tātē p̄te-  
natis: nec sic p̄tātē timeat: vt de miscdia  
desperatis. Apud illū p̄tās: apud illū mi-  
sericordia: hūc hūliat: ⁊ hūc exaltat. Hūc  
hūliat p̄tātē: illū exaltat miscdia. Si enim  
de⁹ volēs ostēdere irā ⁊ demōstrare poten-  
tiā suā: attulit in m̄lta patiā sua vasa ire q̄

## LXI

pecta sunt in p̄ditiōez. Audisti p̄tātē: q̄  
re miscdia⁹: vt notas inq̄t faceret diuītias  
suas in vasa miscdia. Pertinet ḡ ad eius  
p̄tātē dānare iniq̄s. Et q̄s illi dicat qđ feci-  
sti. Tu enī o hō q̄s es qui rñdeas deo: Ti-  
me ḡ ⁊ tremc eius p̄tātē: s̄ sp̄ra eius mis-  
ericordiā. Biabolo p̄tās qđā ē: plerūqz tñ  
vult nocere ⁊ nō pōt: qz p̄tās ista s̄b p̄tātē  
ē. Nā si tñ possit nocere diabolus quātū  
vult: aliqz iusto⁹ remaneret: aut aliquis si  
delū esset in fra. Ip̄e p̄ vasa sua ip̄ellit: q̄s  
parietē inclinatū: s̄tñ unpellit q̄tuz acce-  
pit p̄tātē. Ut aut non cadat paries dñs  
suscipiet: qm̄ q̄ dat p̄tātē tēptatori: ip̄e tē  
ptato p̄bet miscdia⁹. Ad mēsurā em̄ p̄mit  
tēptare diabolus. Et potabis nos inq̄t  
i lachrymis in mēsura. Noli ḡ timere: q̄s  
p̄missum aliqd facere tēptatorem. Habes  
em̄ misericordissimū saluatorē: tātū p̄mit-  
titur ille tēptare: q̄tū tibi p̄dest vt exerceas  
ris: vt p̄beris: vt q̄ te nesciebas: a teip̄o in-  
ueniaris. Nā vbi vel vnde nisi de hac dei  
p̄tātē ⁊ miscdia securi ē debem⁹. Scdm̄ il-  
lam aplicam suām. Fidēl deus qui non p̄  
mittet vos tēptari sup id qđ potestis. Er-  
go p̄tās dei est: non est enī p̄tās nisi a deo.  
Noli dicē: et q̄re dat tātā p̄tātē ⁊ tñ de p̄tā-  
te h̄ eq̄tātē: Qui dat p̄tātē h̄ eq̄tātē. Tu  
uñqmurmurare potes: ille eq̄tātē p̄dē n̄ pōt  
Hūqđ iniq̄tas ap̄d deū est. Absit. Hoc si-  
ge in corde: hoc de cogitatiōe tua nō excu-  
tiat inimicus. Facere pōt aliqd deus vt tu  
nescias q̄re faciat: iniq̄ tñ facere nō potest:  
ap̄d quē nō ē iniq̄tas. Nā ecce rep̄bendis  
deū q̄s de iniq̄tate. Ago tecū aliqd: atten-  
de paululū. Hō rep̄hēderes iniq̄tate⁹: nisi  
vidēdo iusticiā. Rep̄hēsor iniq̄tatis esse si  
pōt q̄ nō cernit iusticiā: cui cōpatā rep̄hen-  
dat iniq̄tate. Vñ enī scis qz h̄ iniustū ē: ni-  
si scias qđ sit iustū: Quid si enī iustū ē: ⁊ h̄  
qđ dicis iniustū. Absit inq̄s: iniustū est: et  
clamas q̄s vidētib⁹ ocul: vidēs h̄ iniustū  
ē vñqz ex aliq̄ regla iusticie: cui cōparans  
h̄ qđ vides prauū: ⁊ cernēs nō p̄uenire re-  
ctitudini regule tue: rep̄bendis tanq̄ arti-  
fex discernēs iustū ab iniusto. Ergo q̄ro a  
te h̄ iustū ē vnde vides. Vbi iquā vidēs  
h̄ iustū: quo viso rep̄hēdis iustū. Vñ illō  
nescio qđ: quo aspḡit alia tua ex mltis p̄tā-  
bus in caligie p̄stituta: Nescio qđ h̄ qđ co-  
ruscat mēti tue. Vñ h̄ iustū: Ita ne h̄ fōtē  
suū: A te tibi ē qđ iustū est: ⁊ tu tibi potes  
dare iusticiā. Remo sibi dat qđ nō habz.  
Ergo cū sis iniustus: esse nō potes iustus:

## ¶ Psalmus

nisi pertendendo te ad quandā iusticiāz manentē: a qua si recedis iniustus es: ad quā si accedit iustus es. te recedente non deficit: te accedente non crescit. Absit. Non enim aurum aut lapides p̄ciosos q̄ris iusticiam q̄rens. Quere in mari: q̄re in nubibus: quere in stellis. Quere in angelī: inuenis in illis: sed et ipi de fonte bibūt. Iusticia enī angelorū in oībus est: sed ab uno capitur. Respice ḡ: trāscēde: vide illuc ubi semel locutus est de⁹: et ibi inuenies fontē iusticie: ubi est fons vite: qm̄ apud te est fōs vite. Si enī tu de rōre exiguo iudicare vis qd̄ iustū est: et qd̄ iniustū est: nunq̄d iniquitas apud dēū: Enī ad te manat tāḡ de fōte iusticia: inq̄tūm iustū sap̄is: cū ex mltis p̄tibus inique desipis: H̄ ergo fontē iusticie deus: noli ibi q̄rere iniquitatē ubi lux si ne vmbra ē. Ḡ plane te pōt latere causa: si latet te cā: respice ignorantiā tuāz. Vide q̄ sis: attende h̄ duo: qm̄ pt̄as dei est: et tibi dñe miscdia. Fortiora te ne q̄sieris: et alto rate ne scrutatus fueris: sed q̄ precepit tibi dñs illa cogita sp. Quia ad h̄ q̄ tibi p̄cepit d̄e⁹ p̄tinent ista duo: q̄m̄ pt̄as dei est: et tibi dñe miscdia. Noli timere inimicū: tantum facit q̄tūm accepit pt̄atem. cū time q̄ habz summā pt̄atem: cū time q̄ q̄tūm vult tantuz facit: et iniuste nihil facit: et qcqd fecerit iustū ē. Nutabam⁹ iniustū esse nescio qd̄: et ex h̄ q̄ fecit deus credere iustuz esse. Ergo inquis si q̄s homiez occidat innocentē: iuste facit an iniq̄: Iniq̄ sane. Quare hoc p̄mittit deus: Vide prius ne illud debeas: Strange esurienti panē tuū: et egenū sine te cto induc in domū tuā. Si videris nuduz vesti enī. Hec enī iusticia est: hoc enī tibi p̄cepit dñs. Lauamī mūdi estote: auferete ne q̄tias a cordib⁹ v̄fis: atq̄ a p̄spectu oculorum meor̄. Biscite bonuz facere: iudicate pupillo et vidue: et venite et disputemus dicat dñs. Disputare vis anq̄ facias vñ dignus sis disputare: q̄re h̄ p̄misit deus: Lō siliū dei tibi dicere o hō nō possū: illud tñ dico q̄ et iniq̄ fecit hō q̄ occidit innocentē: et nō fieret nisi p̄miserit de⁹: et q̄uis ille inique fecerit: nō tñ h̄ iniq̄ p̄misit de⁹. Lateat cā in isto nescio quo de quo moueris: cui⁹ innocentia te p̄mouet. Possem enī tibi cito respōdere: nō occideret nisi nocēs esset: s̄ tu cū innocentē putas: possem tibi hoc cito dicere. Non enī tu scrutareris cor eius: discuteres facta ei⁹: examinares cogitatio-

## LXI

nes eius ut possis mihi dicere iniuste occi sus ē. Possem ḡ facile r̄sidere: s̄ opponitur mihi qddā. Justus sine p̄trouersia: iustus sine dubitatiōe: iustus q̄ nō habebat pctn occisus a peccatorib⁹: traditus a peccato re ip̄e christ⁹ dñs nr̄: de quo nō possimus dicere q̄ habuit aliquā iniquitatē: q̄ ea que nō rapuit exolutebat obijct̄ mihi. Et quid dicā: Be xpo tecū ago inq̄s: et ego tecum. Be illo p̄ponis q̄stionē: de illo soluo questionē. Ibi enī p̄siliū dei ponim⁹: qd̄ nō ui si ip̄o reuelante nossem⁹: vt cum tu inuenies p̄siliū dei q̄ p̄misit innocentē filiū occidi ab iniustis: et tale p̄siliū q̄le tibi placeat: et q̄le tibi si iustū es displicere nō possit: credas q̄z et in alijs cōsilio id agat deus: s̄ latet te. Ea fr̄es opus erat sanguine iusti ad delēdū chirographū pctōz: opus erat exemplo patie: exemplo humilitatis: opus erat signo crucis ad diabolū et ei⁹ angelos debellādos: opus nobis erat passiōe dñi nr̄: nam passione dñi redēptus est orbis. Q̄ta bona egit passiō dñi: Et tñ passiō h̄ iusti nō esset: nisi dominū iniq̄ occidissent. Quid ḡ: Bonū hoc qd̄ nobis est p̄stitutum de dñica passiōe imputandū est inq̄s infectorib⁹ christi. Absit. Illi voluerūt: de⁹ p̄misit: illi nocētes essent etiā si tātūmodo voluissent. Deus aut̄ non p̄mississet nisi iustū esset. Voluerūt occidere: pone q̄z nō potuerūt: inqui essent: homicide essent q̄s dubitaret: Bñs enī interrogat iustū et impiu⁹: et in cogitationib⁹ impij interrogatio erit. Biscutit deus qd̄ quisq̄ voluerit: nō qd̄ potuerit. Ergo si voluissent et nō potuissent: et nō occidissent iniq̄ illi remanerēt: tibi christi passio nō p̄staret. Voluit ḡ face re impius vt daminaret: p̄missus est vt tibi p̄staret. Qd̄ voluit imputat iniquitati impjh: qd̄ p̄missus ē imputat pt̄ati dei. Ille ḡ inique voluit: de⁹ iuste p̄misit. Itaq̄ fratres mei et Judas malign⁹ traditor christi: et p̄secutores christi: maligni oēs: impij omēs: iniq̄ oēs: daminandi oēs: et tñ pater p̄prio filio nō pepcit: s̄ p̄ nobis omib⁹ tradidit il lum. Dispone si potes: distingue si potes: redde deo vota tua que distinxerūt labia tua. Vide qd̄ tibi fecerit iniquus: quid iustus: ille voluit: iste p̄misit. Ille iniuste voluit: iste iuste p̄misit. Voluntas iusta damnetur: p̄missio iusta glorificet. Quid enim mali accidit christo q̄ mortuus ē christ⁹: Et illi mali sunt q̄ inala facere voluerunt: et nihil mali passus est cui fecerūt. Occisa

# Psalmus

est caro mortalis interficiens morte: morte p̄bens patientie documentū: p̄mittēs resur-  
rectionis exemplū. Quāta bona facta sūt  
iusti: de malo iūisti: Hoc ē magnū dei: qz  
et bonū quod facis ip̄e tibi dedit: et de malo  
tuo ip̄e benefacit. Noli ergo nurari: p̄mittit  
deus et iudicio p̄mittit: permittit et mēsura:  
numero: pondere p̄mitit. Apud illū nō ē  
iniquitas: tu tm̄ ad eum p̄tine. In ipso spem  
poner: ip̄e sit adiutor tuus: salutare tuū. In  
illo sit locus munis: turris fortitudinis. Re  
fugili tuū ip̄e ē: et non te sinit tēptari supra  
q̄ potes ferre: sed faciet cum temptatione  
etiā exitū vt possis sustinere: vt quod te si-  
nit pati tēptationē potestas eius sit: quod  
nō sinit vltra in te fieri q̄ potes ferre: miseri-  
cordia ei⁹ sit: qm̄ potestas dei ē: et tibi dñe  
misericordia: qz tu reddes vnicuiq̄ secun-  
dū opera eius.

Explicit Tractat⁹ de p̄s LXI.

**P**ost tractatū: cum mathematic⁹ in po-  
pulo monstraref.

**T**lla ecclesie sitis: etiā istū quē videtis  
bibere vult: sumul etiā vt noueritis: q̄  
multi in cōmixtione christianoꝝ: ore suo be-  
nedicāt: et corde suo maledicāt: iste ex chri-  
stiano et fideli penitēs redit: et territus po-  
testate dñi: conuertit ad misericordiā dñi.  
Seductus enī ab inimico cuꝫ esset fidelis:  
diu mathematic⁹ fuit: seduct⁹ seducēs: de-  
ceptus decipiēs: illexit: sefellit: multa men-  
dacia locutus est cōtra dñi: q̄ dedit homi-  
nibus potestatem faciendi quod bonū est:  
et non faciendi quod malum est. Iste dice-  
bat: qz adulteriū non faciebat voluntas p-  
pria: sed venus: et homicidiū non faciebat  
voluntas p-ppria: sed Mars: et iustū nō facie-  
bat deus: sed Iouis: et alia multa sacrilega  
nō parua. Q̄ multi eū putar̄ christianis  
nūsimos abstulisse. Q̄ multi ab illo emerūt  
mēdaciū quib⁹ dicebamus: Filiū hominū  
v̄sq̄ quo graues corde: vt quid diligis va-  
nitatē et q̄ritis mendaciū. Hodo sicut de  
illo credendū est: horruit mendaciū: et mul-  
torū hominū interitū: se aliqui a diabolo se-  
sit illectū: conuertit ad dñi penitens. Puta-  
mus fratres: de magno timore cordis acci-  
disse. Quid enim dicturi sum⁹: Hāq̄ si ex  
pagano puertereſ mathematicus: magnū  
quidē esset gaudiū: sed tñ posset videri: q̄a-  
sic cōuersis: est clericatuꝫ qrere in ecclesia.  
Penitens est: nō querit nisi solā misericor-  
diā. Cōmendādus est ḡ: et oculis et cordi-  
bus vestris eū quē videtl: cordib⁹ amate:

# LXII.

oculis custodite: videte illū: scitote illū: et  
quacūq̄ ille trāsierū: fratrib⁹ ceteris q̄ mō-  
bīc nō sunt ostēdite illū: et ista diligētia mi-  
sericordia ē: ne ille seductor retrahat cor et  
opugnet. Custodite vos: non vos lateat  
couersatio ei⁹: via eius: vt testimonio v̄o  
nobis cōfirmet vere illū ad dñū esse cōuer-  
sum. Nō enī silebat fama de vita eius: q̄si  
sic vobis videndus et miserādus offertur.  
Postis in actib⁹ aploꝝ esse scripti: qz mul-  
ti perierint talū artū homines: et doctrināꝝ  
nefanarū sectatores: omnes codices suos  
ad aplos attulerūt: et incensi sunt libri tam  
multi vt p̄tineret ad scriptorē: estimationē  
eoꝝ faccre: et summā p̄cē p̄scribere. Hoc  
vtiq̄ ppter gloriā dei: ne tales etiā perditi  
desperarent ab illo qui nouit qrere qđ pe-  
rierat. Perierat ḡ iste: nūc quesit⁹: inuētus  
adductus est: portat secū codices incēden-  
dos: p̄ quos fuerat incendēdus: vt illis in  
ignē nūssis: ip̄e in refrigeriū trāseat. Sciat  
eū tñ fratres olim pulsare ad eccliaz christi  
medicinā: sed qz talis est in q̄ exercit⁹ erat:  
q̄ supra se esset: et de mendacio atq̄ fallacia  
dilat⁹ ē ne tēptaret: et aliqui tñ admissus ē:  
ne p̄iculosi⁹ tēptaret. Orate p̄ illo p̄ chri-  
stū: prorsus hodiernā p̄cē fundite domi-  
no deo nfo. Scim⁹ eñi et certi sum⁹: qz oīo  
vestra delet oēs impietas eius. Domini⁹  
vobiscū.

Incipit Tractat⁹ de p̄s LXII.

**D**Ropter eos qui forte rudes s̄t ad  
buc ad nomē christi: quia vndiq̄  
collegit qui p̄ omnibus dedit sāguī  
nē suū: dicendū est paucis: quod et illi libē-  
ter audiāt q̄ nouerūt et discāt q̄ si nouerūt.  
Psalmi isti quos cātamus ante q̄ dñs no-  
ster Jesus christus natus esset ex virgine  
Maria: spiritu dei dictāte dicti et cōscripti  
sūt. Fuit enī David rex in iudeorū gente: q̄  
gens vna colebat dñū vñū qui fecit celū et  
terrā: mare et om̄ia que in ip̄is sūt: siue que  
vidētur: siue q̄ nō vidētur. Letere aut̄ gen-  
tes: aut idola colebāt que manibus suis fe-  
cerāt: aut creaturā dei nō ip̄m creatorē: id  
est aut sole: aut lunā: aut stellas: aut mare:  
aut mōtes: aut arbores. Hec enī om̄ia de-  
us fecit: et laudari se vult in illis: nō illa co-  
li p̄ se. Ergo in ip̄a gēte iudeorū David rex  
fuit: de cuius semie nat⁹ est dñs noster Je-  
sus christus ex Maria virgine: q̄a de illo  
ducebat genus virgo Maria: que peperit  
christū: et dicti sunt isti psalmi: et p̄phetabat  
in eis christ⁹ vētūr⁹ post mltos annos: et dī-